

Trapero i les percepcions

De fet, Catalunya en general, i Barcelona, en particular, lideren la majoria dels indicadors de criminalitat a Espanya. Un terç dels robatoris amb violència i intimidació es van perpetrar a Catalunya. Cinc ciutats catalanes figuren entre les vuit primeres de l'Estat en taxa de robatoris: El Prat (amb l'aeroport) és la primera; Barcelona, la segona; Sitges, la quarta; Salou, la sisena; i Sant Adrià de Besos, la vuitena. És cert que moltes capitals europees són més insegures que Barcelona, però no ho és menys que, segons Eurostat, és la segona ciutat d'Europa amb més robatoris per cada 100.000 habitants. Totes aquestes dades, i moltes més, qüestionen les autocomplaents declaracions dels responsables de seguretat del govern català, arran dels apunyalaments i assassinats de les últimes setmanes. La consellera Núria Parlon dient que «la disminució de les dades delictives és un fet» i una intendent dels Mossos, Montserrat Escudé, que «Barcelona és segura». El pitjor que pot passar és amagar el cap sota l'ala i no afrontar la realitat. La globalització ens ha importat nous tipus de delinqüència que han vingut per quedar-s'hi, com ja passa en altres països (França, per exemple). Mai com ara hi havia hagut tants apunyalaments a Catalunya. «Cada mes, traiem entre 500 i 600 armes blanques de la via pública», va explicar recentment l'intendent dels Mossos, Toni Rodríguez. Imaginin-se les que deuen circular! el problema no es resol traient ferro a l'assumpte, com ha intentat fer el director dels Mossos, Josep Lluís Trapero (espectacular com ha passat d'ídol ha proselit, en el món independentista), dient que treballaran «activament per revertir la percepció d'inseguretat que té una part de la ciutadania (...) La seguretat no va només de xifres». No són percepcions, són dades, i fets tangibles, amb persones afectades, i amb els multireincidentes com a rerefons. Una cosa és la delinqüència de bandes que es maten entre ells, tot i que no deixa de ser greu, i una altra que li pugui tocar a qualsevol persona a l'atzar només perquè està en el lloc equivocat en el moment equivocat, com li va passar a la dona assassinada a Esplugues, o a tantes persones grans per robar-les. Els problemes no es resolen tapant-los, ni utilitzant el mètode Rajoy de deixar que escampi la boira. Si no es posen els remeis adients, cap societat està lliure d'entrar en una espiral delinqüencial. I, un cop ets a dintre, és molt complicat revertir-ho. Mirin a Suècia. El país idíl·lic, el model de l'estat del benestar, el de la socialdemocràcia moderna, va passar, en una dècada, de ser un dels països més tranquils a convertir-se l'any 2023 en el segon d'Europa amb més morts per armes de foc per cada 100.000 habitants, només superada per Albània. Les bandes de narcotraficants recluten joves, sovint menors d'edat, migrants, per cometre assassinats a canvi de diners (uns 80.000 euros per crim). Fins i tot «exporten» joves delinqüents a la Costa del Sol, que fan anar de corcoll a la policia espanyola, que està estupefacta de veure com aquests nois actuen amb «una fredor absoluta». Per a ells, el crim és només un treball remunerat. És tan greu la situació a Suècia, que han aprovat una reforma legislativa per reduir la responsabilitat penal dels 15 als 13 anys pels delictes greus, que entrarà en vigor el pròxim 3 de juliol. Per tant, menys distreure's parlant de percepcions i més agafar el toro per les banyes per prevenir, abans que sigui massa tard.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/05/15/trapero-les-percepcions-130280425.html>